

המבנה הגאנאטי של העדרים, ולוא לפחות לגבי מבנה קבוצות-הדם.

ענין מיוחד נודע לקביעת תדירות-הגאנים במחקר של שיעורי קירבת-הדם באוכלוסיה מסוימת. אם נניח כי האוכלוסיה היתה ברא-שיתה האטארוויגוטית בהחלט, ובעקב זיווג קרובים שהופעל בה הולכים ומצטברים בה תכונות הומוזיגוטיות, הרי יש מקום גם לסברה ש- בשלבים האחרונים של רבייה בשיטה זו תושג הומוזיגוטיות שלמה באוכלוסיה זו. בעזרת בדיקת קוּת של קבוצות-הדם ניתן לקבוע באיזו מידה התקדם תהליך זה; במלים אחרות — אפשר לקבוע את מקדם קירבת-הדם באוכלוסיה זו. למחקרים מסוג זה נודעת חשיבות גדולה מאוד מבחינה מעשית לאור ההתפשטות ההולכת וגור ברת של הזרעה המלאכותית.

הדוגמאות שהובאו כאן — מטרות להראות כי מחקר קבוצות-הדם פותח אופקים חדשים בפני הגאנטיקה. ד"ר א. ריכטר

(מתוך Der Tierzüchter 14.62)

כשבאוכלוסיה גדולה מבוצעים הזיווגים באקראי; כלומר — כשאין מעדיפים ברבייה כל גאנוטיפוס שהוא, וכשאין מופיעות מוטאציות באוכלוסיה זו. מתוצאות האנליזה של קבוצות-הדם באוכלוסיה ניתן להסיק אם אמנם תנאים אלה נתקיימו או לא. במקרה שמתגלות סטיות משיווי-המשקל הגאנטי, יש מקום להנחה שפעלו באוכלוסיה זו תהליכים סאלאקטיביים (זיווגים מתוכננים, פסיד לה מתוכננת וכו').

מחקרים חדישים הוכיחו כי אוכלוסיות הבקר בגרמניה שרדיות בשיווי-משקל גאנטי בכל הנוגע לאופי ומחזות קבוצות-הדם. קביעה זו עשויה להיראות כבלתי מתקבלת על הדעת כיון שברגיל, מטפחי הבקר „מתערבים“, בצורה זו או אחרת, ברבייתו הטבעית של העדר. בעל העדר — הוא הוא הקובע את הזיווגים והרבייה לגבי כל בהמה; ואם למרות ההתערבות הסאלאקטיבית הזאת נשמר עדיין שיווי-המשקל הגאנטי לגבי האופי של קבוצות-הדם הרי יש להניח כי הסאלאקציה לא השפיעה עד עתה על

כמה מזון מרוכז?

בכמה מזון מרוכז אתה אוכל את פרותיך? זוהי שאלה הנשאלת מדי פעם; ומהי הכמות החסכונית ביותר? ד"ר קאסטל וואטסון מהמכון לחקר משק החלב שבסקוטלנד חקרו שאלה זו. הם חילקו את עדר החולבות לשתי קבוצות מיד לאחר ההמלטה והזינו אותן ברמות שונות של מזון מרוכז. התוצאות שנתקבלו הן כלהלן:

הקבוצות	כמות מ"מ לתקופת החליבה ק"ג	לכל ק"ג חלב כמות מ"מ	התנובה הממוצעת לפרה ק"ג
קבוצה א'	1320	330	4000
קבוצה ב'	614	170	3600

תמורת כל יחידת מזון נוספת במנת המזון הושגה תוספת של 0.7 ק"ג חלב. תוצאות ההזנה לפרה בקבוצה א' היו ב-18 לי"ש 9 שילינג גדולות מאלו שבקבוצה ב' וההכנסה מ-400 ק"ג חלב הנוספים הסתכמה ב-15 לי"ש 8 שילינג. היוצא מזה שכל פרה שבקבוצה א' הביאה גירעון של 3 לי"ש (בקירוב) בהשוואה לפרה מקבוצה ב'.

החוקרים הנ"ל סיכמו את תוצאות הניסוי שלהם כדלקמן: מסתבר ש„הכנה“ בלתי גרדושה של פרות לפני ההמלטה ורמה נמוכה של מזון מרוכז במשך כל תקופת החליבה מבטיחים את הריווח הנקי הגדול ביותר לכל פרה בתנאי השיווק הקיימים כיום באנגליה.

צריכת החמאה באנגליה

בשנת 1961 הסתכמה צריכת החמאה באנגליה לנפש ולשנה ב-9 ק"ג — בק"ג אחד יותר מבשנת 1960. רובה של החמאה היא מהייבוא, אם כי ייצור החמאה גדל גם באנגליה בעקב העליה בייצור החלב. צריכת המרגרינה ירדה בשיעור ניכר בשנה זו. אף על פי שרמת-החיים באנגליה נחשבת כיום כגבוהה מבעבר הרי למעשה צריכת החמאה ב-1939 לכל נפש היתה ב-2 ק"ג גדולה מזו של היום, וצריכת המרגרינה כיום היא ב-2 ק"ג גדולה מזו בשבשנה הנ"ל.